

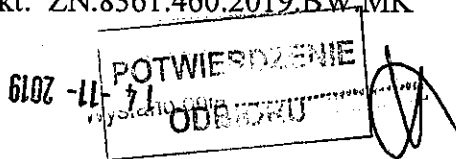

de

Gdańsk, 2019.11.14

**POMORSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Sygn. akt: ŻN.8361.460.2019.BW.MK

Pan Ryszard Salawa
„Dominik Mięсны” Ryszard Salawa
ul. Pucka 28
81 – 036 Gdynia

DECYZJA Nr ŻN.D.148.2019.BW

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 oraz ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. *o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych* (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 2164, poz. 2354, Dz. U. z 2019 r. poz. 1038), art. 104 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, Dz. U. z 2019 r. poz. 60, poz. 730, poz. 1133) oraz § 6 Zarządzenia Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku Nr PO.110.13.2013.PH z dnia 14 maja 2013 r. *w sprawie upoważnienia pracowników Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku do podejmowania, wydawania oraz podpisywania decyzji, postanowień, dokumentów i korespondencji w imieniu Wojewódzkiego Inspektora,*

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

działając w osobie: Anny Klecha – Naczelnika Wydziału Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych, upoważnienie Nr PO.057.9.2017.PH,

po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego

wymierza Panu Ryszardowi Salawa prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą „Dominik Mięсны” Ryszard Salawa, stałe miejsce wykonywania działalności gospodarczej: ul. Pucka 28, 81-036 Gdynia – karę pieniężną w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset złotych) w związku z wprowadzeniem do obrotu w sklepie „Dominik Mięсны” przy ul. Kartuskiej 15 w Gdyni, 3 partii artykułów rolno-spożywczych luzem bez opakowania o wartości 165,88 zł, tj.:

- a) „kiełbasy Lisewskiej” w ilości 3,16 kg w cenie 28,99 zł/kg o wartości 91,61 zł,
- b) „kiełbasy wiejskiej” w ilości 1,69 kg w cenie 25,99 zł/kg o wartości 43,92 zł,
- c) „kiełbasy podwawelskiej” w ilości 1,38 kg w cenie 21,99 zł/kg o wartości 30,35 zł

Potwierdzam odbiór
14 -11- 2019

nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej w § 19 ust. 1 pkt 3 oraz § 19 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. *w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych* (Dz. U. z 2015 r., poz. 29 ze zm.)

- z uwagi na brak podania w miejscu sprzedaży ww. środków spożywczych na wywieszkach dotyczących danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom wykazu składników.

Powyższe stwierdzono w wyniku kontroli przeprowadzonej w należącym do strony postępowania sklepie „Dominik Mięсны” w Gdyni, ul. Kartuska 15.

UZASADNIENIE

W dniach 03 i 06.09.2019 r., inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku, działając na podstawie upoważnienia wydanego przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej Nr ŻN.057.460.2019.MK z dnia 02.09.2019 r., podstawa prawna art. 3 ust. 1-3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. *w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt* (Dz. U. L 165 z 30.4.2004 r., str. 1 ze zm.), art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* (tekst jed. Dz. U. z 2018 r., poz. 2164 ze zm.), w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 1930 ze zm.), przeprowadzili kontrolę w sklepie „Dominik Mięсны” w Gdyni, ul. Kartuska 15, należącym do strony postępowania.

Zakresem kontroli objęto m.in. kontrolę prawidłowości oznakowania artykułów spożywczych oferowanych do sprzedaży luzem.

W toku kontroli stwierdzono oferowanie do sprzedaży 3 partii przetworów mięsnych luzem, bez opakowania o wartości 165,88 zł, tj.:

- a) „kielbasa Lisewska” w ilości 3,16 kg w cenie 28,99 zł/kg o wartości 91,61 zł,
- b) „kielbasa wiejska” w ilości 1,69 kg w cenie 25,99 zł/kg o wartości 43,92 zł,
- c) „kielbasa podwawelska” w ilości 1,38 kg w cenie 21,99 zł/kg o wartości 30,35 zł

nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej tj. w § 19 ust. 1 pkt 3 oraz § 19 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. *w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych* (Dz. U. z 2015 r., poz. 29 ze zm.)

- z uwagi na brak podania w miejscu sprzedaży ww. środków spożywczych na wywieszkach dotyczących danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom wykazu składników.

Według złożonego w czasie kontroli oświadczenia kierownika sklepu skoroszyt z wykazem składników wędlin oferowanych do sprzedaży luzem znajdował się na zapleczu sklepu.

W dniu 11.09.2019 r. organ skierował do przedsiębiorcy wystąpienie pokontrolne z wnioskiem o podjęcie działań mających na celu wyeliminowanie stwierdzonej nieprawidłowości. W odpowiedzi otrzymanej 20.09.2019 r. strona poinformowała o podjętych działaniach mających na celu uniknięcie w przyszłości podobnej sytuacji, polegających na przypomnieniu pracownikom sklepu o konieczności wystawienia na ladę segregatora ze składami surowcowymi wędlin oferowanych do sprzedaży. Jako przyczynę powstania opisanej nieprawidłowości wskazała fakt zmiany kierownika sklepu i części personelu sklepu.

Przedstawiony wyżej stan faktyczny i prawny dał podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia stronie postępowania kary pieniężnej zgodnie z dyspozycją art. 40a ust. 1 pkt 3 cyt. ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w związku z wprowadzeniem do obrotu 3 partii artykułów rolno-spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, o czym Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił stronę pismem z dnia 17.10.2019 r.

Ponadto w piśmie tym organ poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 *Kodeksu postępowania administracyjnego* stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w toku postępowania, tj. do zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych.

Do dnia wydania niniejszej decyzji strona z tych uprawnień nie skorzystała.

Pismem z dnia 17.10.2019 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zwrócił się do strony postępowania o wyliczenie i przesłanie informacji o wielkości osiągniętych obrotów oraz przychodu w 2018 roku. Odpowiedź otrzymano w dniu 30.10.2019 r.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził co następuje:

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. *ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa Żywności* (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), każdy z podmiotów działających na rynku spożywczym: producent, przetwarzający czy dystrybutor, obarczony jest obowiązkiem zapewnienia w przedsiębiorstwie, będącym pod jego kontrolą, zgodności żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla jego działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Powyższy obowiązek został powtórzony w art. 8 ust. 2 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania

konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 - podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione. Z ust. 2 tego artykułu wynika, że podmiot odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych. Takim podmiotem działającym na rynku spożywczym jest strona postępowania.

W rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady "przedsiębiorstwo spożywcze" oznacza przedsiębiorstwo publiczne lub prywatne, typu non-profit lub nie, prowadzące jakąkolwiek działalność związaną z jakimkolwiek etapem produkcji, przetwarzania i dystrybucji żywności.

W myśl art. 3 pkt 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady „wprowadzenie na rynek” oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania”.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ww. rozporządzenia prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością - ma na celu zapobieganie oszukańczym lub podstępny praktykom, fałszowaniu żywności oraz wszelkim innym praktykom mogącym wprowadzać konsumenta w błąd.

Pojęcie jakości handlowej zostało zdefiniowane w art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych jako *cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.*

Natomiast art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych stanowi, że „wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta”.

Regulacje dotyczące oznakowania środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu bez opakowania określono w § 19 ust. 1 rozporządzenia Ministra

Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych, zgodnie z którym „W przypadku środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się:

pkt 3) wykaz składników – zgodnie z art. 18–20 rozporządzenia 1169/2011, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia

Przepis § 19 ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych stanowi, że dla produktów oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży wymagane informacje podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu. Z powyższego wynika, iż informacje te muszą być uwidocznione na wywieszce lub w inny sposób (np. w formie katalogu), a także muszą być bezpośrednio dostępne dla konsumenta w miejscu sprzedaży.

Kwestia bezpośredniej dostępności została wyjaśniona przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie m. in. w wyrokach z dnia 27 stycznia 2016 r. sygn. Akt VI SA/Wa 1563/15, z dnia 17 listopada 2010 r. sygn. Akt VI SA/Wa 1652/10, z dnia 7 stycznia 2013 r. sygn.. akt VI SA /Wa 1914/12 oraz z dnia 8 marca 2017 r. sygn.. akt VISA/Wa 1944/16. Sąd wskazał w tych orzeczeniach, że konsumenci muszą mieć bezpośrednią możliwość zapoznania się z informacjami przysługującymi im z mocy prawa, bez domagania się ich lub konieczności podejmowania dodatkowych starań o ich uzyskanie od sprzedawcy. Konieczność podjęcia takich działań powoduje w rzeczywistości utrudnienie w zakupie, co może skutkować utratą zainteresowania konsumenta pewnymi informacjami (np. wykazem składników), a w konsekwencji zakupem produktów niezgodnych z jego oczekiwaniami.

Ustawa o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych w art. 40a ust. 1 pkt 3 stanowi: „Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł”.

Przyjęte przez ustawodawcę brzmienie wyżej cytowanego art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy, w stosunku do kogo zostanie ustalone, iż wprowadził do obrotu nieodpowiadające jakości handlowej artykuły rolno – spożywcze, podlega karze przewidzianej w tym przepisie. Oznacza to, że samo stwierdzenie – udowodnienie faktu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości

handlowej produktów, powoduje konieczność nałożenia stosownej kary (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 04.08.2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 894/10). Odpowiedzialność określona w tym przepisie ma charakter obiektywny, natomiast przesłanką jej przyjęcia jest fakt wprowadzenia do obrotu produktów niewłaściwej jakości handlowej (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 07.05.2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 126/10). W niniejszej sprawie w sposób bezsporny zostało ustalone, że adresat decyzji wprowadził do obrotu 3 partie przetworów mięsnych luzem bez opakowania nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości.

Szczególnie należy wskazać, że celem ustawy o jakości handlowej jest przede wszystkim ochrona konsumentów przed nieuczciwymi praktykami handlowymi, dlatego też kary pieniężne wymierzane w tego rodzaju sprawach, po uwzględnieniu kryteriów określonych w art. 40 a ust. 5 ww. ustawy, nie mogą być symboliczne (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 lipca 2010 r., sygn. VI SA/ Wa 769/10). Maksymalna kara tj. pięciokrotna wartość korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu ww. 3 partii przetworów mięsnych określona w art. 40 a ust. 1 pkt. 3 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych wynosi 829,40 zł.

Kary zastosowane w przypadku naruszenia prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające - zgodnie z art. 17 ust. 2 cytowanego rozporządzenia (WE) Nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r.

Wykonując dyspozycję powyższego przepisu Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, co następuje:

Ustalając wysokość kary pieniężnej w związku z wprowadzeniem do obrotu środków spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej w zakresie oznakowania, organ uwzględnił zgodnie z art. 40a ust. 5 cytowanej ustawy *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych*: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość obrotów oraz przychodu, a także wartość omawianych artykułów spożywczych.

Strona dopuściła się czynu opisanego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno - spożywczych, tj. wprowadziła do obrotu artykuły spożywcze – 3 partie przetworów mięsnych nieprawidłowo oznakowanych.

Nie ma przy tym znaczenia czy nieodpowiadające jakości handlowej produkty zostały wprowadzone do obrotu w wyniku celowego działania strony postępowania, czy też nie, gdyż to wyłącznie na stronie postępowania spoczywał i spoczywa obowiązek prawidłowego oznakowania oferowanych przez nią środków spożywczych.

Strona podejmując działalność gospodarczą w zakresie m.in. sprzedaży detalicznej wyrobów z mięsa zobowiązana była znać i stosować przepisy związane z wykonywaną działalnością. Nieprawidłowe oznakowanie stanowi niedopełnienie obowiązku zapewnienia zgodności

oferowanych produktów z wymogami powszechnie obowiązującego polskiego i europejskiego prawa żywnościowego.

Nie ulega wątpliwości, że strona nie zapewniła konsumentom rzetelnych informacji o oferowanych produktach. Zmiana kierownika sklepu i części personelu w żadnym wypadku nie może stanowić okoliczności łagodzącej.

Należy nadmienić, że wymogi prawa żywnościowego w zakresie jakości handlowej, w tym oznakowania, odnoszą się do żywności oferowanej konsumentom, dlatego też zapewnienie zgodności z tymi wymaganiami jest obowiązkowe także na etapie handlu detalicznego. Zapobieżenie nieprawidłowościom dotyczącym zakwestionowanych produktów leżało w mocy strony, która będąc przedsiębiorcą operującym na rynku artykułów żywnościowych winna nie dopuścić do wprowadzenia do obrotu towarów bez wymaganych oznaczeń. Zatem wprowadzenie do obrotu przedmiotowych artykułów spożywczych bez wymaganego oznaczenia jak wyżej było następstwem okoliczności, za które strona ponosi odpowiedzialność.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej oceniając stopień szkodliwości czynu uznał, że ujawnione uchybienia w oznakowaniu przedmiotowych produktów miały charakter naruszeń istotnych z punktu widzenia interesów konsumenta. Konsument ma prawo do pełnej i rzetelnej informacji o nabywanym produkcie, której źródłem, w przypadku towarów nieopakowanych, są informacje udostępnione mu w miejscu sprzedaży takie jak wykaz składników.

Brak w miejscu sprzedaży środków spożywczych bez opakowań omawianych informacji pozbawia konsumentów wiedzy w tym zakresie, przez co utrudnia im dokonanie właściwego wyboru, zgodnego z ich oczekiwaniami. Należy podkreślić, że w przypadku wyrobów nieopakowanych – w przeciwieństwie do żywności w opakowaniach – oznakowanie w miejscu sprzedaży stanowi praktycznie jedyne źródło informacji dla nabywcy o właściwościach środka spożywczego.

Zgodnie z przepisami prawa na przedsiębiorcy ciąży obowiązek przekazania wszystkich wymaganych prawem informacji na temat żywności, w tym o składzie produktu. Z tym zakresem informacji konsument powinien mieć możliwość zapoznania się w sposób bezpośredni przed dokonaniem czynności zakupu. Nieprzestrzeganie tych przepisów ogranicza prawo konsumenta do wyboru produktu według jego preferencji i potrzeb.

Wykaz zastosowanych składników jest wyróżnikiem jakości produktów oraz pozwala konsumentowi wybrać te produkty, których poszukuje, zgodnie z jego oczekiwaniami.

Pozbawienie konsumenta tego prawa uniemożliwia mu dokładne rozpoznanie rodzaju i właściwości nabywanego produktu i dokonanie wyboru.

Strona postępowania nie wykazała należytej staranności i w konsekwencji wprowadziła do obrotu przetwory mięsne bez wymaganych oznaczeń.

Oceniając zakres naruszenia organ uznał, że prawidłowe oznakowanie produktu jest jednym z najważniejszych elementów jakości handlowej. Ujawnione uchybienia w zakresie oznakowania

stanowiły naruszenie elementarnych wymagań dotyczących sposobu oznakowania produktów nieopakowanych, wynikających z przepisów o podstawowym znaczeniu dla regulacji rynku artykułów żywnościowych i mających istotny charakter z punktu widzenia interesów i praw konsumenta.

Oceniając, na podstawie zgromadzonej dokumentacji, dotychczasową działalność strony na rynku artykułów rolno-spożywczych Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w ciągu ostatnich 24 miesięcy jest to pierwszy przypadek wprowadzenia przez stronę do obrotu na lokalny rynek artykułów żywnościowych nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej.

Wartość skontrolowanych i zakwestionowanych 3 partii przetworów mięsnych mięsa stanowiła kwotę 165,88 zł.

Organ uznał, że wymierzona stronie kara w wysokości 500 zł (słownie pięćset 00/100 złotych) będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie produkty odpowiadające jakości handlowej, w szczególności prawidłowo oznakowane, a także będzie najmniej uciążliwa z możliwych dostępnych środków. Ponadto kara w takiej wysokości spełni funkcję prewencyjną, skłaniając stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej w przyszłości.

Mając powyższe na uwadze Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa Pan Ryszard Salawa powinien wpłacić na rachunek bankowy:

Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku

nr 03 101011400069692231000000 NBP Gdańsk

w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 900, 924, 1018), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 *Ordynacji podatkowej*.

POUCZENIE

1. Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 *Kodeks postępowania administracyjnego* stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa. Odwołanie należy wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk.

2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (art.130 § 2 KPA).
3. Zgodnie z art. 127a § 1 i 2 KPA w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
4. Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. *o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych* (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 2164 ze zm.), w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 900 ze zm.)

Otrzymują:

1. Pan Ryszard Salawa
 „Dominik Mięсны” Ryszard Salawa
 ul. Pucka 28, 81-036 Gdynia
2. Wydział BA w/m
3. a/a

Z up. POMORSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
 INSPEKTORA INSPEKЦИИ HANDLOWEJ

 Anna Klecha
 NACZELNIK WYDZIAŁU KONTROLI ARTYKUŁÓW
 ŻYWNOŚCIOWYCH I NIEŻYWNOŚCIOWYCH

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ul. Marii Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk	Tel. (058) 341 – 08 – 77 Fax. (058) 341 – 87 – 83
Wydział Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych	wew. 34, 40